

KIMER I KLOKKER

1. (efter *Kimer i klokker*) (Tid: 2.00)

Kimer, I klokker! Ja kimer før dag i det dunkle!
Øjne, som før kun så mørke, skal pludselig finkle!
Julen skal strømme
imod os som drømme
igen

Står vi
foran de vidtåbne fremtidens ukendte ender?
med afmagt så tung som et år midt i sorgfulde hænder?
med lys i en stue, som ingen kan se eller tænder?

Så er vi her sammen
- i mørket så små -
med bævende hjerter:
Hvordan vil det gå?

Kimer, I klokker! For verden er bange
og nogen kan synge de ensomste sange
og andre må knæle på spærrede veje
hvor mennesker glemmer at lyse og lege

Så hvad skal vi gøre?
Hvor finder vi tro
på lyset for verden?
Hvorfra skal det gro?

Vær stille, mit hjerte, vær stille og lyt:
hvert øjeblik kommer uendeligt nyt.
I julen er tid til en tid uden ord
at finde et levende, lysende spor

Måske er det der, hvor der intet blir sagt,
at fodtrin – så blidt som et barn der blir lagt –
skal høres forsigtigt på frost-fyldte steder
hvor mennesker uden forsikringer træder
et sted - måske -
i undersne

2. (efter *Der er ingenting i verden så stille som sne*) (Tid: 1.30)

Der er ingenting i verden så stille som sne

det er midt i det stille, det nye kan ske!

Det er i stilheden, vi kan gå allervarsomst sammen

Det er i stilheden, vi kan indånde himlen dybest

Det er i stilheden, vi kan høre alle verdens åndedræt som et sagte, fælles suk

Det er i stilheden vi kan mødes og gå ud i adventstiden sammen

Kom!

så går vi sammen ud af de huse, hvor lyset aldrig bliver tændt

Kom!

så går vi sammen ud af de tanker, det gør for ondt at tænke alene

Kom!

så går vi sammen ud af de værelser, hvor håbløsheden hænger på væggene

Kom!

så går vi sammen ud fra de gange, hvor vi gik frem og tilbage, frem og tilbage, helt alene

Sammen går vi ud på gaderne efter mørkets frembrud

når alle lysene er slukket

og netop - når mørket er mørkest

ser vi det klart og tydeligt på himlen:

En stjerne skinner i nat

3. (efter *En stjerne skinner i nat*) (Tid: 2.45)

En nyfødt kærlighed sover

nu er Guds himmel nær

vor lange vandring er ovre

stjernen er standset her

Midt på himlen stråler den, julestjernen

og så – helt uventet! – står den et andet sted:

Du går på gaden i dine egne tanker

du ser ingenting

der kommer nogen imod dig
du ser op, tilfældigt
og pludselig! skinner den
helt åbenlyst i en andens varme blik
helt inde fra den dybeste himmel
i hver af os
med det håb, du ikke troede på
for blot et øjeblik siden

Der er et håb for alle os, der mangler mod
der er et håb for jordens frosne hjerteblod
der er et håb hvor glæden føles altfor -
altfor svær -
og julen er de andres fest: det sted, vi ikke er

Se op! Se ud! For hele verden åbner sig
og hvisker til hver enkelt af os: Se, din vej!
Du ved det måske ikke, du kan bare se
det håb der glimter foran i et menneske

Hold håbet op for dem, der ikke ser det selv
hold håbet op for én der slog en drøm ihjel
Hold håbet op og hold det udstrakt foran mig
her er en fremtid, her er liv, han er på vej

Så er der intet mørke der er uden lys
så ser vi: jorden er en mark, hvor alt fornys
så går vi sammen gennem byens store, vide marker
igennem alle gaderne og åbne, øde parker
som hyrder for hvert ufødt barn på denne jord, der sparker

og vil
komme til
verden

(Nu Hold håbet op og Glade jul)

4. (efter *Stjernen lyser over Betlehem*) (Tid: 1.00)

Der er hvide nætter med drømme så store som himle
og vi drager afsted på en hemmelig lysfantasi

og vi føler os lette og lyse og unge og svimle
for vi bærer på tusinde barndommers jul indeni

Der er hvide nætter – vi ved ikke helt, hvor de ender
og vi lader os føre afsted til vi hører en sang
der er større end alle de dejligste sange vi kender
det er sangen om lyset der fører os sammen engang

Hør! engle letter
på hvide nætter

5. (efter *Hvide nætter*) (Tid: 1.30)

De hvide nætter
de kolde dage
at miste håb og
få det tilbage

Og gå med Betlehem
under huden
og kysse nogen
på sovepuden

Og julen kommer
med varme kinder
i dem vi elsker
i dem vi finder

Uventet!
uplanlagt!
fuldstændig overvældende!

Og med et trylleslag er vi som børn på ny
og vi remser og rabler og rimer
og kalder og julebesvimer
og klokkerne kimer og kimer!

Og der hvor vi holdt HADE-jul!
og går og tænker: FLADE jul!
og kalder den for SPADE-jul!
og stikker én en PLADE-jul!
og frygter for BALLADE-jul!
en rigtig træls HYSTADE-jul...

der er der... endelig
GLADE jul!

Og alle os, der føler os som tabere og stakler
kan mærke i en **julefeber**: HEY! Vi er mirakler!

(Nu *Julefeber*)

6. (efter *Decemberrat*) (Tid: 2.30)

Decemberrat. Engle slår vingerne ind
og lander forsigtigt i menneskesind
de hvisker om barnet der netop blev til
i nat kan I møde ham her, hvis I vil

I stuer, i kirker, i tanker, i år
ved sygehussenge hvor håbsengle går
skal Guds hånd i nat trække angststikket ud
og røre os stille for julen er Gud

Så se op: der er en himmel over os alle
se ud: der er altid et menneskes SÆRLIGT varme blik et sted i mængden!
se til siden: der er din smukke nabo!
se fremad: der står håbet, langt ude, altid foran, altid forfra –
så fjernt og nært som stjernen på himlen i Betlehem!

Måske skal tiden glemme hvad vi ville
et menneske fortoner i et drag
så svagt og kort og fint og tyndt og lille
som blot et pust i græsset ved en grav
men der hvor bare én i verden giver
en anden af sit julehjælper-vejr
skal lyset fra den store julemorgen
nå frem til os med evighedens skær

Og dejlig er den jord, hvor vi kan synge
den store, gamle, nye julesang
og prægtig er den himmel, hvor det glitrer
når stjernerne fortæller om engang,
og tiderne skal komme og henrulle
og paradiset røre denne jord.
Så kan vi klare hele verdens kulde
og mødes i et evigt julekor

(Nu Dejlig er jorden)